

ærede Medlem deri, at det skulde være nogen tilfrækkelig Grund, til at stemme imod Loven, at der var enkelte Bestemmelser i den, som man ikke billigede; især naar man tager Hensyn til, paa hvilket Trin Sagen nu staaer, og navnlig, at den endnu slet ikke er prøvet af det andet Thing, og jeg indseer saaledes ikke, hvorfor man ikke skulde give Loven sin Stemme og derved bidrage Sit til, at den kunde blive prøvet i det andet Thing. Der er ret mange Bestemmelser i Loven, saaledes som den nu er, som jeg ikke billiger eller ønsker ophøjede til Lov, men det er netop en Grund mere for mig til ved min Stemme at bidrage til, at Loven kan gaae sin Gang og muligt endnu paa et andet Sted blive behandlet, da jeg anseer det som ikke ganske umuligt, at den i indværende Session endnu kan komme til Behandling i Folkethinget. Jeg skal ikke videre gaae ind paa de Punkter i Loven, jeg har Meest imod, men kun i Korthed nævne et Par af dem. Det forekommer mig for det Første, at der er foreslaaet et altfor høit Alderstillelag. Vel har den ærede Ordfører under tredie Behandling sagt, at det ikke skæbde, at Alderstillelaget var rigeligt, men det er dog et Spørgsmaal; det skæbder selvfølgelig ikke i een Henseende, og navnlig ikke Modtageren, men muligt det dog i en anden Henseende kunde skæbe ved at blive altfor bebyrde for Yberne. Min væsentligste Anke mod Loven er, som jeg har udtalt tidligere, nemlig den, at det ikke frengaaer klart af Loven, hvad det egentlig er, man voterer. Og deri er jeg ganske enig med den ærede 6te Landstingsmand for 6te Areds (Ploug), som udtalte, at naar man taler om 1 Rd., saa skal den ikke gjælde for 5 Rd. Der ligger en fuldkommen Sandhed deri, der meget ligner Lovens Affattelse, idet den egentlig indrømmer langt Mere end den Løn, der er Tale om, og det er den Sandhed, der har staaet som et affrækkende Billede for mig og gjort, at jeg ikke drister mig til at billige en saa svæbende Lønningssmaade som den, der ligger til Grund for Lovforslaget. Det er endvidere det ærede Thing bekendt, at der var stillet et Forslag af et Mindretal i Udvalget, hvortil jeg nærmest havde sluttet mig som det, der tiltalte mig meest, men dette Forslag undergif her i Thinget en saa

stærk Kritik, at det endog saa til Slutning næsten lod til, naar Medlemmerne tog Ordet, at de ligesom vaskede sig og taffede Gud, at de ikke vare som denne Tolber, der havde stillet dette Forslag. Jeg skal imidlertid bemærke, at efterat dette Forslag var kritiseret og forkastet, blev der dog efter min Mening Noget tilbage, nemlig den praktiske Sandhed, der laa i Forslagets Princip. Jeg vil langtfræ forsøbe dette Forslags Form, den kunde jo have sine Mangler, men der var dog Noget i Forslaget, som tiltaler mig, og som jeg er overbevist om nok vil leve op igjen ved senere Behandlinger. Det er nemlig ofte saaledes i Verden, at hvad der har noget Tiltalende hos sig, det kan man ikke saaledes strax bortrybde ved en skarp Kritik, man kan gjøre det midlertidig, men det vil komme igjen, og jeg mener derfor ogsaa, at dette Forslag eller Egnende vil komme igjen en anden Gang paa et andet Sted. Jeg vil altsaa, ifølge min Udtalelse, stemme for Loven, ikke fordi jeg billiger den, som den er, men for at hjælpe den frem paa sin Vej til det andet Thing, hvor den muligt endnu kunde komme til en Førstebehandling.

Brasch: Da dette Forslag, der her foreligger, er af saa overordenlig indgribende Natur, kunde jeg ønske imod Sædvane paa dette Stadium at gjøre en Bemærkning og derved modtvere min Afstemning. Det er ganske vist, at Forslaget i sin Heelhed ikke tiltaler mig, men hele den Sag, man har søgt at ordne ved dette Lovndkast, anseer jeg for at være af saa stor Bigtighed at faae ordnet, at jeg, uagtet jeg med mange Andre maa erkjende, at der er store Mangler ved Lovforslaget, dog giver det min Stemme i den Forventning, at jeg derved bidrager til, at den Ordning, jeg sætter Priis paa, hurtigt og sikkert vil blive fremmet. Jeg kan ikke gjøre mig fri for at troe, at den høitærede Minister har den Opfattelse, at han i Forslagets Forkastelse vil see en Tilfsendegivelse af, at man ikke ønsker den tilfsigtede Ordning. Dette vil jeg ansee for uheldigt, og derfor vil jeg stemme for Loven.

Ordføreren: Jeg skulde have frasatbet Ordet, hvis jeg ikke troede at burde sige, at